

Door Hans Diehl.

En toch is het een erg mooie vijver. Helder, zacht stromend water. Een begroeiing aan de kant waar iedere toeschouwer lyrisch van wordt. Eigenlijk mankeert er niets aan. Maar toch wel. Er is geen leven op de vijver. Een enkele keer meldt zich een waterhoentje maar die is al snel vertrokken. Een vijver zonder watervogels is als bier zonder schuim, zo stelt de beheerder het kernachtig samen.

Dus hij laat een koppel zwarte zwanen en 10 koppeltjes mandarijneenden los.

De zwarte zwanen hebben het direct naar de zin maar de eendjes blijven maar binnen een rietkraag. Op het open water zijn ze nauwelijks te zien.

Na een paar weken valt het op dat er nog maar weinig eenden over zijn. Weer een paar weken verder is ook de laatste verdwenen. Gestolen kunnen ze niet zijn want daarvoor ligt de vijver teveel afgelegen. Roofvogels dan? Dat is onwaarschijnlijk want in de nabijheid is een duiventoren met Gelderse Slenken. Van roofvogels is geen spoor. Om die op afstand te houden koestert de beheerder zijn zwarte kraaien. Weliswaar kuikenrovers van de eerste orde maar ze houden de roofvogels op afstand.

En dan ligt het mannetje van de zwarte zwanen plotseling dood in het riet. Nu weet de beheerder uit ervaring dat leven en dood erg veel met elkaar te maken hebben maar zo een plotselinge dood is toch wel vreemd. Er wordt een ander mannetje aangeschaft. Over voeren hoeft niemand zich zorgen te maken want de vijver is zo groot dat ze al grondelend voldoende kost binnen krijgen. Het duurt dan ook niet lang voordat de zwanen aanstalten maken om een nest te bouwen.

Dat wordt wreed verstoort wanneer wordt gezien dat het vrouwtje haar hals niet meer kan optillen. Ze wordt gevangen en uiteraard goed bekeken. Er is eigenlijk niets bijzonders te zien, sterker nog, ze lijkt in erg goede conditie. Dat alles ten spijt, laat ze de volgende dag het leven. Het overgebleven mannetje gaat treurend verder, totdat ook hij dood uit het riet wordt gehaald. Het is weer volledig dood op de vijver. Er wordt op dit terrein niet gejaagd dus de andere vijvers zitten in het jachtseizoen vol met eenden.

Klaas

Klaas is een goede vriend. Klaas is een Fries. Zoals alle Friezen weet hij alles van kievietseieren, van zeilen en van hengelen. Sterker nog, in dat laatste geniet hij grote bekwaamheid. Klaas is ook een man van weinig woorden. Als hij op bezoek komt dan overziet hij de vijver, schraapt zijn keel en komt met de volzin: "Er zit roofvis op de vijver". Dat klinkt ernstig, zeker op de manier Klaas het zegt. Nu heeft de beheerder niets tegen roofvis, maar is wel van mening dat die creaturen beter ergens anders op rooftocht gaan. Klaas weet raad. Hij tovert zijn hengel tevoorschijn maar ook een doosje waar hij erg geheimzinnig over doet. Het blijkt kunstaas is vele vormen ie bevatten. Plechtig wordt zo een stuk aas aan de hengel bevestigd en Klaas gaat er eens goed voor zitten. Het duurt dan ook niet lang of hij heeft een snoek te pakken. Wel 40 cm lang. Iedereen vind het heel wat, maar Klaas wordt er niet warm of koud van. Ook de volgende die hij vangt van wel 60 cm brengt geen reactie bij Klaas teweeg.

De volgende dag is Klaas al vroeg op zijn post. We laten hem maar. Broedende kippen en hengelaars moet je immers nooit storen. Na een uurtje komt Klaas zich melden. Zijn ogen glimmen; "Ik heb mama gevangen" zo vertelt hij vol trots. Nu weten we al dat hengelaars een jargon hebben dat niet iedereen verstaat. Mama blijkt een snoek te zijn, maar dan wel een die verdacht veel op Jaws lijkt. Een blik op de muil van het monster en we begrijpen waar de waternonnetjes en de mandarijn-eenden zijn gebleven. Een blik op het kunstaas van Klaas en we constateren dat het verdacht veel lijkt op de snavel van een grondelende zwaan. Ach, weet een snoek het verschil.

De snoek krijgt een onderkomen in een grote vaart in de buurt. Het gaat hem goed. (Volgens Klaas is het trouwens een vrouwtje en Klaas kan het weten.)

De Jacht

Inmiddels is het jachtseizoen weer geopend. Het lijkt wel of alle eenden uit de buurt op de vijver een goed onderkomen hebben gezocht. Wilde eenden, talingen maar ook

tientallen waterhoentjes. Eigenlijk volkomen begrijpelijk, want het is een waar eendenparadijs. Ze worden niet lastiggevalen door de jagers. Maar ook niet door de allergrootste jager: de vis genaamd Jaws. Hoe het met het eendenbestand in de Zuidwillemsvaart gaat, weet ik niet . . .

Fijne Kerstdagen gewenst!

